

punkt breder den tendens sig til regeringer og lande i Europa, og så bliver det farligt.

Derfor gælder det stik modsatte af, hvad hr. Thulesen Dahl proklamerer og missionerer for: Det gælder om at få disse lande til at hænge bedre og bedre og bedre sammen, så de forpligter sig til at afgive noget af denne her højt besungne selvbestemmelse og egoisme. For jo mere valgfrihed, jo mere liberalisme, man lægger ind i det både fra individets side og fra landenes side, jo mere utøjlet man opfører sig, desto større chance er der for, at Danmark falder fra hinanden.

Det er faktisk truslen mod den højt besungne danskhed, nemlig at man frasiger sig fællesskabet og kører derudad, fordi nu skal »mig« på banen.

CD bakker varmt op bag regeringens bestræbelser. Der skal nok være et eller andet undervejs, vi kan skændes lidt om, men vi ønsker i hvert fald regeringskonferencens deltagere alt muligt held og lykke med at få denne nødvendige, halvkedelige proces overstået.

Det samme kan jeg jo sige om forslaget til vedtagelse her: Det er ikke meget visionært, det er lidt halvkedeligt, med det er nødvendigt, og vi er jo medforslagsstillere, så vi stemmer da for det.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne på Det Radikale Venstres vegne tage tråden op fra den forrige ordfører, fru Mimi Jakobsen fra CD, for jeg synes, det var en meget, meget rigtig betragtning, at denne lille nationalegoisme jo præcis er den, som bliver tøjlet i EU. Og det er såmænd ikke blot den danske nationalegoisme, vi kan græde over, det er også den nationalegoisme, som stormagter har og især har haft. For er der noget, EU har været godt for, så er det at tæmme stormagterne i Europa, så de trods alt får mindre indflydelse, end de ville have, hvis de var fuldstændig ubundne.

Oplægget til den kommende regeringskonference er beskedent. Det er nøjsomt, og det skal det også være. Vi skal ikke forhandle om mere end det, der er nødvendigt og tilstrækkeligt for at få udvidelsen til at køre i et hurtigere tempo, end det er sket indtil nu. Der er ingen overflødige ting med, som ikke kommer udvidelsen ved.

Det, det handler om, er at få gjort dét færdigt, som ikke blev gjort færdigt i midten af 1990'erne, da vi havde konferencen op til Amsterdam-

processen, og hvor vi ikke fik gjort rede for, hvordan Kommissionen skulle sammensættes ved en udvidelse, hvordan stemmевægtene skulle fordeles, hvordan vi kunne få flere flertalsafgørelser, og hvorledes Europa-Parlamentets beslutningstagen skulle tillempes et større antal medlemslande – kort sagt institutionelle ændringer tilpasset en større medlemskreds.

Det synes vi er fornuftigt, og det er på høje tid, at vi tager fat på det. Vi ønsker også, at vi får en hurtig afslutning på regeringskonferencen, så vi ikke skal skuffe de mange ansøgerlande med yderligere udsættelse af tidspunktet for deres endelige optagelse i EU.

Grundlaget for forhandlingerne er ikke fundamentalt ændret siden 1995, da vi sidst udførte et forhandlingsoplæg, og det bærer det nuværende forhandlingsoplæg også præg af. Der er ikke meget nyt. Det skal der heller ikke være. Hvis der er det, risikerer vi blot, at udvidelsesprocessen bliver forsinket, og det ønsker vi fra radikal side under ingen omstændigheder.

Jeg vil blot nævne en enkelt ting til sidst om en eventuel folkeafstemning:

Det er ikke Det Radikale Venstres ønske, at der skal være folkeafstemning om ændringer, som blot bliver til som et ønske i forbindelse med en udvidelse. Vi har ikke haft folkeafstemning om nogen af de tidligere udvidelser. Det kan meget nemt blive en ønskeafstemning for eller imod nogle bestemte lande: Vil man have dem med, eller vil man ikke have dem med? Den slags bryder vi os bestemt ikke om. Lande, som opfylder betingelserne, skal optages, uanset om den danske befolkning kan lide de pågældende personer eller ej.

Hvis der er noget i traktaten, som er modstridende mod grundlovens § 20, eller som indebærer suverænitetsafgivelse, skal der naturligvis en folkeafstemning til, men ellers mener vi ikke, at det er rimeligt at sende sådan noget ud til folkeafstemning.

Vi håber også, at forhandlingerne kan få et hurtigt og smertefrit forløb, og at vi kan få en fornuftig og tillempet traktat, som passer til et udvidet EU.

Vi støtter naturligvis det fremsatte forslag til vedtagelse, som vi er medforslagsstillere til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold, om det ikke kan bekymre hende, at man i en situation,